

Žalář na Hrubé Skále

Krajina mezi Turnovem a Jičínem je bohatá přírodními krásami. Ne nadarmo se tomuto kraji říká Český ráj. Pískovcové skály zvedají své hlavy z lesní zeleně a udivují nás svými roztodivnými tvary. Také hrad Hrubá Skála byl vystavěn na jedné z takových skal – jeho zdi jakoby byly srostlé se skalními stěnami. Při prohlídce můžeme ve skalní věži objevit sedátko vytesané do kamene i malé okénko. Býval to prý žalář a dodnes mu říkají „panenské vězení“.

Tento hrad kdysi obýval rytíř Beneš, který měl jedinou dceru Svatavu. Ta se tajně, aby otec nevěděl, scházela s Vojmílem, synem rytíře ze sousedního hradu Zbiroha. Jednoho dne byl Vojmil povolán s některými rytíři do války proti Turkovi. Byl pryč již celý rok, když Beneš přikázal učinit přípravy k rytířskému turnaji: „Jsem už stár a rád bych viděl toho, kdo bude vládnout na tomto hradě. Chci aby to byl statečný rytíř. Proto výherce turnaje se bude moci ucházet o ruku mé dcery.“

Svatava se zalekla. Neměla naději, že by se k turnaji dostavil i Vojmil. Rok uplynul a o něm nebylo ani slechu. V den turnaje se spolu s ostatními hosty dostavil i mladý rytíř v černém brnění. Byl ze všech nejstatečnější. Kopí lámal jako proutky, své protivníky vyrážel ze sedel jako pápěří. A tak vítězství připadlo jemu. Beneš se radoval a jeho oči zářily. Po turnaji pospíchal, aby ho uvedl ke své dceři. Svatava však zbledla a div ve mdlobách neklesla k zemi. Beneš ji rozezlen odvedl do jejího pokoje. Tam se mu posléze přiznala, že slíbila věrnost Vojmilovi a že by raději do hrobu šla, než s jiným k oltáři. Tím na nejvyšší míru rozlícený Beneš zvolal: „Stane se podle tvé vůle!“

Ve velkém hněvu se chystal k provedení strašlivé myšlenky. Zavolal k sobě zbrojnoše a s jeho pomocí ještě téže noci uvěznil dceru v malé síňce v hradní věži. Věž uzavíralo několik silných železných dveří, přes které se nikdo nemohl dostat. Zbrojnošovi se ovšem panny zželelo i vytratil se časně ráno z hradu, aby u některého z okolních rytířů vyprosil pro uvězněnou pomoc. Jaké však bylo jeho překvapení, když blízko vrchu Vyskeře uviděl cválat skupinu bojovníků, vracejících se z války, a v jejich čele poznal Vojmila. Mladý rytíř užasl, když slyšel, co se stalo, a pak uvažoval, co učinit.

„Nezbývá, než Svatavu osvobodit potají. Vím, na kterou stranu leží chodba. I malé okénko je tam možno najít. Obtížnější bude najít správný klíč, který otevře všechny železné dveře k Svatavě. Tak co, milý čtenáři, pomůžeš Vojmilovi s výběrem toho jediného správného klíče, kterým se dají otevřít všechny železné dveře ve věži? Potom spolu s ním můžeš jít osvobodit jeho vytouženou dívku – do plánku vyznač, kudy půjdete.“

